

Zadeva C-793/19

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

29. oktober 2019

Predložitveno sodišče:

Bundesverwaltungsgericht (Nemčija)

Datum predložitvene odločbe:

25. september 2019

Tožeča stranka in nasprotna stranka v postopku z revizijo:

SpaceNet AG

Tožena stranka in revidentka:

Zvezna republika Nemčija

Predmet postopka v glavni stvari

Tožba za ugotovitev, da družba SpaceNet ni dolžna hraniti v členu 113b(3) TKG navedenih podatkov o telekomunikacijskem prometu svojih strank, ki jim zagotavlja dostop do interneta.

Predmet in pravna podlaga predloga

Razlaga prava Unije, zlasti člena 15(1) Direktive 2002/58, ter sodbe Tele2 Sverige in Watson ter drugi; člen 267 PDEU.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 15 Direktive 2002/58/ES glede na člene 7, 8 in 11 ter člen 52(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah na eni strani ter glede na člen 6 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in glede na člen 4 Pogodbe o Evropski uniji na drugi strani razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki

ponudnike javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev zavezuje, da hranijo podatke o prometu in lokaciji končnega uporabnika teh storitev, če

- se za to obveznost ne zahteva nobenega posebnega razloga v krajevnem, časovnem ali prostorskem smislu,
- obveznost hrambe pri opravljanju javno dostopne telefonske storitve – vključno s prenosom kratkih, večpredstavnostnih ali podobnih sporočil ter neodgovorjenimi ali neuspešnimi klici – vključuje
 - klicano telefonsko številko ali kakšno drugo identiteto kličočega priključka in priključka v zvezi ter pri preklapljanju ali podaji klicev vsak naslednji udeleženi priključek,
 - datum in čas od začetka do konca zveze oziroma – pri prenosu kratkega, večpredstavnostnega ali podobnega sporočila – čas pošiljanja in prejema sporočila z navedbo dejanskega časovnega pasu,
 - podatke o uporabljeni storitvi, če se lahko v okviru telefonske storitve uporabljajo različne storitve,
 - v primeru storitve mobilne telefonije pa še
 - mednarodno identiteto naročnika mobilne telefonije za kličoči priključek in priključek v zvezi,
 - mednarodno identiteto kličočega in klicanega telefonskega terminala,
 - datum in čas prve aktivacije storitve z navedbo dejanskega časovnega pasu, če se storitve plačujejo vnaprej,
 - identiteto celic, ki se uporabljajo pri začetku povezave s kličočim priključkom in priključkom v zvezi,
 - v primeru internetne telefonije tudi naslove IP kličočega priključka in priključka v zvezi ter dodeljenega uporabniškega imena,
- obveznost hrambe pri opravljanju javno dostopne storitve dostopa do interneta vključuje naslednje podatke:
 - naslov IP, ki je dodeljen naročniku za uporabo interneta,
 - enolični identifikator priključka, prek katerega pride do uporabe interneta, ter dodeljeno uporabniško ime,
 - datum in čas od začetka do konca uporabe interneta pod dodeljenim naslovom IP in navedbo dejanskega časovnega pasu,

- v primeru mobilne uporabe identiteto celice, ki se je uporabila pri začetku internetne povezave,
- naslednjih podatkov se ne sme hraniti:
 - vsebine komunikacije,
 - podatkov o prikazanih spletnih straneh,
 - podatkov o storitvah elektronske pošte,
 - podatkov, na katerih temeljijo povezave z ali od določenih priključkov oseb, organov in organizacij na socialnih ali cerkvenih področjih,
- hramba za podatke o lokaciji, torej identifikacija uporabljene celice, znaša štiri tedne, za ostale podatke pa deset tednov,
- je zagotovljeno učinkovito varstvo hranjenih podatkov pred tveganji zlorabe in pred vsakim neupravičenim dostopom, in
- hranjeni podatki se smejo uporabljati samo za pregon posebej hudih kaznivih dejanj in za boj proti konkretni nevarnosti za telo, življenje ali svobodo osebe ali za obstoj zvezne države ali zvezne dežele, razen naslova IP, ki se dodeli naročniku za uporabo interneta in katerega uporaba je dopustna v okviru informacije o podatkih o naročniškem razmerju za pregon vseh kaznivih dejanj, za preprečevanje nevarnosti za javno varnost in red ter za izpolnjevanje nalog obveščevalnih služb?

Navedene določbe prava Unije

Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), členi 6, 7, 8, 11, 52

Pogodba o Evropski uniji (PEU), člena 4 in 6

Direktiva 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/136/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 (v nadaljevanju: Direktiva 2002/58), členi 5, 6, 8, 9, zlasti člen 15; uvodna izjava 11

Navedene določbe nacionalnega prava

Telekommunikationsgesetz (zakon o telekomunikacijah; v nadaljevanju: TKG), člen 113a(1), prvi stavek („Zavezanci“), člen 113b („Obveznosti hrambe podatkov o prometu“), člen 113c („Uporaba podatkov“), člen 113d („Zagotavljanje varstva

podatkov“), člen 113e („Poročanje“ [zavezancev o dostopu do shranjenih podatkov]), člen 113f („Nabor zahtev“ [v zvezi s tehničnimi ukrepi in drugimi metodami]), člen 99(2) („Razčlenjeni račun“, od postavk, ki na razčlenjenem računu niso vidne).

Strafprozessordnung (zakon o kazenskem postopku (v nadaljevanju: StPO), člen 100g(2) („Zbiranje podatkov o prometu“ v skladu s členom 113b TKG)

Navedena sodna praksa Sodišča

Sodbe Sodišča Evropske unije z dne 21. decembra 2016, Tele2 Sverige in Watson ter drugi, C-203/15 in C-698/15, EU:C:2016:970 (v nadaljevanju: sodba Tele2 Sverige in Watson ter drugi)

Sodba z dne 8. aprila 2014, Digital Rights Ireland in Seitlinger ter drugi, C-293/12 in C-594/12, EU:C:2014:238 (v nadaljevanju: sodba Digital Rights Ireland in drugi)

Mnenje 1/15 z dne 26. julija 2017, EU:C:2017:592

Dalje: Sodbe z dne 29. julija 2019, Funke Medien (C-469/17, EU:C:2019:623), z dne 9. marca 1978, Simmenthal (106/77, EU:C:1978:49), z dne 3. maja 2005, Berlusconi in drugi (C-387/02, C-391/02 in C-403/02, EU:C:2005:270), z dne 22. junija 2010, Melki in Abdeli (C-188/10 in C-189/10, EU:C:2010:363), z dne 18. septembra 2014, Vueling Airlines (C-487/12, EU:C: 2014:2232).

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka

- 1 Tožeča stranka, družba SpaceNetAG (v nadaljevanju: tožeča stranka ali družba SpaceNet), opravlja javno dostopne storitve dostopa do interneta. Oporeka obveznosti, ki ji je bila naložena s členom 113a(1) v povezavi s členom 113b TKG, kakor je bil spremenjen z zakonom z dne 10. decembra 2015, in sicer da od 1. julija 2017 hrani podatke o telekomunikacijskem prometu svojih strank.
- 2 Na prvi stopnji je upravno sodišče ugotovilo, da družba SpaceNet ni dolžna hraniti v členu 113b(3) TKG navedenih podatkov o telekomunikacijskem prometu svojih strank, ki jim zagotavlja dostop do interneta. Zoper sodbo upravnega sodišča je tožena stranka, Zvezna republika Nemčija (v nadaljevanju: tožena stranka), vložila revizijo s preskokom (Sprungrevision).
- 3 Reviziji se ugodi samo, če se z obveznostjo, naloženo ponudnikom javno dostopnih telekomunikacijskih storitev (v nadaljevanju: ponudniki telekomunikacij) z omenjenimi določbami TKG, da se hranijo podatki o telekomunikacijskem prometu, ne krši prava Unije.
- 4 Ta obveznost ponudnikov telekomunikacij, da določene podatke o prometu hranijo omejen čas, je bila na novo urejena z Gesetz zur Einführung einer

Speicherpflicht und einer Höchstspeicherfrist für Verkehrsdaten vom 10. Dezember 2015 (zakon o uvedbi obveznosti hrambe in najdaljšim trajanjem hrambe za podatke o prometu z dne 10. decembra 2015, v nadaljevanju: zakon z dne 10. decembra 2015).

- 5 Nova ureditev je bila nujna, potem ko je Bundesverfassungsgericht (zvezno ustavno sodišče) s sodbo iz leta 2010 prejšnje predpise, ki so urejali hrambo podatkov, razveljavilo zaradi kršitve temeljne pravice in je bila tudi Direktiva 2006/24, v zvezi s prenosom katere so bili sprejeti ti prejšnji predpisi, leta 2014 razveljavljena s sodbo Digital Rights Ireland in drugi. Zakon z dne 10. decembra 2015 naj bi zapolnil praznine pri kazenskem pregonu in preprečevanju nevarnosti, hkrati pa upošteval ustavnopravne zahteve in zahteve prava Unije, ki izhajajo iz navedenih odločitev.
- 6 Za odgovor na vprašanje, ali obveznost hrambe, naložena v členu 113a(1) v povezavi s členom 113b TKG, krši pravo Unije, je potreba razlaga Sodišča v zvezi z Direktivo 2002/58, zlasti je potrebno pojasnilo, kako je treba razumeti sodbo Tele2 Sverige in Watson ter drugi.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 7 Obveznost hrambe podatkov o telekomunikacijskem prometu, urejena v členu 113a(1), prvi stavek, v povezavi s členom 113b TKG, omejuje pravice iz člena 5(1), 6(1) in 9(1) Direktive 2002/58.
- 8 Gre za poseg v zaupnost elektronskih komunikacij, zaščiteno s členom 5(1), prvi stavek, Direktive, in nasprotuje načelu, da je vsem osebam razen uporabnikom prepovedano, da brez privolitve zadevnih uporabnikov shranjujejo podatke o prometu, povezane z elektronskimi komunikacijami.
- 9 Poleg tega ne upošteva zahteve, določene v členu 6 Direktive, da sta torej obdelava in shranjevanje podatkov o prometu dovoljena le v obsegu in trajanju, ki sta potrebna za zaračunavanje, trženje in za zagotovitev storitev z dodano vrednostjo.
- 10 Če se podatki o lokaciji, razen podatkov o prometu, ki se nanašajo na uporabnike ali naročnike javnih komunikacijskih omrežij ali javno razpoložljivih elektronskih komunikacijskih storitev, lahko obdelujejo, člen 9(1), prvi stavek, Direktive 2002/58 določa, da se smejo takšni podatki obdelati šele potem, ko postanejo anonimni ali s privolitvijo uporabnikov ali naročnikov in to v obsegu in trajanju, ki sta potrebna za izvedbo storitve z dodano vrednostjo. Tudi od te zahteve zakonska ureditev odstopa, ker je treba v skladu s členom 113b(1), točka 2, v povezavi z odstavkom 4 TKG hraniti tudi tam omenjene podatke o lokaciji.
- 11 Omejitev pravic v skladu s členom 5(1), členom 6(1) in členom 9(1) Direktive 2002/58/ES je utemeljena samo, če je mogoče ureditev iz člena 113a(1), prvi stavek, v povezavi s členom 113b TKG opreti na člen 15(1) Direktive 2002/58.

- 12 V skladu s tem členom lahko države članice sprejmejo zakonske ukrepe, s katerimi omejijo obseg pravic in obveznosti, določenih v členu 5, členu 6, členu 8(1), (2), (3) in (4) ter členu 9 te direktive, kadar takšna omejitev pomeni potreben, primeren in ustrezen ukrep znotraj demokratične družbe za zaščito državne varnosti (to je Državne varnosti), obrambe, javne varnosti in preprečevanje, preiskovanje, odkrivanje in pregon kriminalnih kaznivih dejanj ali nedovoljene uporabe elektronskega komunikacijskega sistema iz člena 13(1) Direktive 95/46. V ta namen lahko države članice med drugim sprejmejo zakonske ukrepe, ki določajo zadrževanje podatkov za določeno obdobje, upravičeno iz razlogov iz tega odstavka. Vsi ukrepi iz tega odstavka so v skladu s splošnimi načeli zakonodaje Skupnosti, vključno s tistimi iz člena 6(1) in (2) Pogodbe o Evropski uniji (PEU).
- 13 Po navedbah Sodišča v sodbi Tele2 Sverige in Watson ter drugi, zlasti v točki 82 in naslednjih ter točki 108 in naslednjih te sodbe, dopustnost nacionalne ureditve hrambe podatkov v skladu s členom 15(1) Direktive 2002/58 zahteva, da obstaja zadosten razlog. To pomeni, da so zajete samo tiste osebe, pri katerih obstaja indic za povezavo s hudimi kaznivimi dejanji, da pride do omejitve na tisto regijo, tisto obdobje in tista komunikacijska sredstva, ki so upoštevni za razlog, in da so zajeti samo tisti podatki, ki so nujni za razjasnitev opredeljenih kaznivih dejanj.
- 14 Mnenje tožene stranke, da bi bilo treba že okoliščino uporabe storitev dostopa do interneta ali telefonskih storitev šteti za zadosten razlog za hrambo, s tem očitno ni v skladu. Domneva, da je vsaka hramba podatkov brez razloga na splošno v nasprotju s pravom Unije, ki je prišla do izraza v sodbi Tele2 Sverige in Watson ter drugi, ni sporna niti z vidika sklicevanja tožene stranke na mnenje Sodišča z dne 26. julija 2017 o Sporazumu med Kanado in Evropsko unijo o prenosu in obdelavi podatkov iz evidence podatkov o potnikih. Sodišče je namreč v okviru potrebnosti posegov v temeljne pravice, povezanih s sporazumom, poudarilo, da je treba spoštovati zasebno življenje, prav tako pa je poudarilo varstvo osebnih podatkov, pa tudi, da se podatki PNR Kanadi posredujejo ne glede na to, ali obstajajo objektivni elementi za to, da letalski potniki ogrožajo javno varnost v Kanadi. Vendar pa pri tem ne gre za hrambo podatkov brez razloga, ker sta hramba in posredovanje povezana z nadzorom meje, kateremu so v skladu s predpisi veljavnega kanadskega prava podvrženi vsi letalski potniki, ki želijo potovati v Kanado ali odpotovati iz nje. Ko potniki zapustijo državo ta razlog za hrambo odpade. Hramba po tem trenutku zato – kot nov razlog – zahteva, da obstajajo objektivni elementi, na podlagi katerih je mogoče sklepati, da bi letalski potniki lahko pomenili tveganje z vidika boja proti terorizmu in hudih mednarodnih kaznivih dejanj.
- 15 Če je treba sodno prakso Sodišča razumeti tako, da hramba podatkov brez razloga v nobenem primeru ni združljiva s pravom Unije, potem tožena stranka ne more uspeti z revizijo zoper izpodbijano sodbo upravnega sodišča. Saj ravno tako kot švedska in britanska ureditev o hrambi podatkov, ki sta bili predmet sodbe Tele2 Sverige in Watson ter drugi, niti člen 113a(1), prvi stavek, v povezavi s členom 113b TKG ne zahteva razloga za hrambo niti povezave med hranjenimi podatki in

kaznivim dejanjem oziroma ogrožanjem javne varnosti (torej razlog, ki bi bil nekaj več, kot sama uporaba storitev dostopa do interneta ali telefonskih storitev). Prej gre za ureditev, ki predpisuje splošno hrambo večine vseh upoštevnihih podatkov o telekomunikacijskem prometu brez razloga, ki se osebno, časovno in zemljepisno ne diferencira.

- 16 Vendar ne glede na navedbe v sodbi Tele2 Sverige in Watson ter drugi predložitveno sodišče meni, da ni izključeno, da je mogoče obveznost hrambe podatkov o telekomunikacijskem prometu brez razloga, urejeno v členu 113a(1), prvi stavek, v povezavi s členom 113b TKG, opreti na člen 15(1) Direktive 2002/58, in sicer iz naslednjih razlogov:
- 17 Prvič, ureditev spornih določb TKG ne zahteva hrambe vseh podatkov o telekomunikacijskem prometu vseh naročnikov in registriranih uporabnikov v zvezi z vsemi elektronskimi komunikacijskimi sredstvi. Ne samo, da je iz obveznosti hrambe izvzeta vsebina komunikacije, ampak se ne sme hraniti niti podatkov o prikazanih spletnih straneh, podatkov o storitvah elektronske pošte in podatkov, na katerih temeljijo povezave z ali od določenih priključkov na socialnih ali cerkvenih področjih (glej člen 113b(5) in (6) TKG). Če se določena komunikacijska sredstva ali kategorije podatkov izvzamejo iz obveznosti hrambe, to sicer ne more odpraviti tveganja izdelave obsežnega profila zadevnihih oseb, lahko ga pa vsaj občutno zmanjša.
- 18 Eno še pomembnejšo razliko med tu spornimi določbami TKG in prejšnjo ureditvijo Direktive 2006/24 oziroma švedsko in britansko ureditvijo, ki sta na njej temeljili in sta bili predmet sodbe Tele2 Sverige in Watson ter drugi, vidi, drugič, predložitveno sodišče v tem, da je čas trajanja hrambe znatno skrajšan, in sicer z obdobja od šest mesecev do dveh let (glej člen 6 Direktive 2006/24) na obdobje štirih oziroma desetih tednov v skladu s členom 113b(1) TKG.
- 19 Nevarnost izdelave obsežnega profila zadevnihih oseb je torej treba šteti za toliko manjšo, kolikor krajše je trajanje hrambe njihovih podatkov o prometu. Kolikor krajše je trajanje hrambe, tem nujneje bo osebni profil pomanjkljiv in tem manjša je intenzivnost posega v temeljno pravico.
- 20 Tretjič, za tu sporne določbe TKG veljajo stroge omejitve z vidika varstva hranjenih podatkov in dostopa do njih. Na eni strani se z zahtevami člena 113d in naslednjih TKG zagotavlja učinkovito varstvo hrambe podatkov pred tveganji zlorabe in pred vsakim neupravičenim dostopom. Na drugi strani se smejo hranjeni podatki v skladu s členom 113c(1) TKG uporabljati samo za boj proti hudim kaznivim dejanjem ali za varstvo pred konkretno nevarnostjo za telo, življenje ali svobodo osebe ali za obstoj zvezne države ali zvezne dežele.
- 21 Zbiranje podatkov o prometu za namene kazenskega pregona v skladu s členom 100g(2) StPO zahteva, da obstaja sum storitve hudega kaznivega dejanja, ki je dokončno posebej določeno v zakonu, da je dejanje tudi v posameznem primeru posebej hudo, da je preiskovanje dejanskega stanja ali ugotavljanje kraja

prebivanja obdolženca drugače bistveno oteženo ali bi bilo brezupno in je zbiranje podatkov v sorazmerju s pomenom zadeve. Zbiranje ali uporaba podatkov o prometu oseb, ki jih zavezuje varovanje poklicne skrivnosti in so omenjene v členu 53(1), prvi stavek, točke od 1 do 5, StPO, h katerim spadajo med drugim odvetniki, zdravniki ali novinarji, je v skladu s členom 100g(4) StPO nedopustna. Člen 101a(1) StPO poleg tega določa, da je za zbiranje podatkov o prometu v skladu s členom 100g StPO potrebna sodna odločba.

- 22 Ti omejujoči predpisi o dostopu sicer ne veljajo v zvezi z naslovom IP, ki je dodeljen naročniku za uporabo interneta. Tega se namreč sme uporabiti v skladu s členom 113c(1), točka 3, TKG tudi v okviru informacije o podatkih o naročniškem razmerju v zvezi s pregonom vseh kaznivih dejanj, za preprečevanje nevarnosti za javno varnost in red ter na splošno za izpolnjevanje nalog obveščevalnih služb. Vsekakor je treba izhajati iz tega, da informacija, kateri imetnik priključka je bil prijavljen na internet pod že znanim naslovom IP, ne dopušča izdelave osebnostnega profila in vzorca gibanja.
- 23 Celo če bi se sprejele trditve družbe SpaceNet in bi se oprlo na to, da se uporablja vedno več tehničnih postopkov, pri katerih se naslov IP ne more več enoznačno pripisati določenemu telekomunikacijskemu priključku, temveč samo večji skupini priključkov, in se je torej informacija o podatkih o naročniškem razmerju razvila v ukrep z znatnim obsegom, intenzivnost posega take informacije o podatkih o naročniškem razmerju še naprej občutno zaostaja za posegom, ki obstaja pri samem poizvedovanju in uporabi podatkov o telekomunikacijskem prometu.
- 24 Četrtič, v prid domneve, da je mogoče obveznost hrambe podatkov o telekomunikacijskem prometu brez razloga iz člena 113a(1), prvi stavek, v povezavi s členom 113b TKG opreti na člen 15(1) Direktive 2002/58, je tudi okoliščina, da je nacionalni zakonodajalec s tem izpolnil obveznosti ukrepanja, ki izhajajo za države članice iz pravice do varnosti, ki je zagotovljena s členom 6 Listine. V sodbi Digital Rights Ireland in drugi je Sodišče izrecno omenilo člen 6 Listine in v zvezi s tem opozorilo, da je boj proti mednarodnemu terorizmu z namenom vzdrževanja mednarodnega miru in varnosti cilj v splošnem interesu Unije in da enako velja za boj proti hudim kaznivim dejanjem zaradi zagotavljanja javne varnosti.
- 25 Glede na to predložitveno sodišče dvomi, ali je treba dosedanja sodna prakso Sodišča razumeti tako, da hrambe podatkov brez razloga ni mogoče opreti na člen 15(1) Direktive 2002/58 ne samo v konkretni obliki, kakršno je imela v Direktivi 2006/24 ter švedskih in britanskih predpisih, ki so temeljili na tej direktivi, ampak tudi na splošno. Temeljnega pojma hrambe podatkov namreč ni mogoče uskladiti s splošno formulirano zahtevo Sodišča, da je treba podatke, ki jih je treba hraniti, diferencirati po osebah, obdobjih in zemljepisnih območjih.
- 26 Proti domnevi, da je hramba podatkov brez razloga *per se* nezdružljiva z Listino, je po mnenju predložitvenega sodišča tudi zahteva opredeliti ustrezno ravnotežje

med obveznostjo držav članic, da zagotovijo varnost posameznikov na svojem ozemlju, ter spoštovanjem temeljnih pravic, določenih s členoma 7 in 8 Listine.

- 27 Predložitveno sodišče zato iz sodne prakse Sodišča ne more jasno izpeljati, da naj nacionalni zakonodajalci ne bi imeli nobene možnosti več, da na podlagi celovite presoje uvedejo – po potrebi s strogimi predpisi o dostopu dopolnjeno – hrambo podatkov brez razloga, da bi upoštevali poseben potencial nevarnosti, povezan z novimi telekomunikacijskimi sredstvi.
- 28 Petič, predložitveno sodišče opozarja, da če hrambo podatkov brez razloga na splošno ni mogoče opreti na člen 15(1) Direktive 2002/58 in da zato niso bistveni konkretni predpisi v zvezi z zajetimi komunikacijskimi sredstvi, kategorijami podatkov, ki jih je treba hraniti, trajanjem hrambe, pogoji za dostop do hranjenih podatkov in varstvom pred tveganji zlorabe, bi bil manevrski prostor nacionalnega zakonodajalca na področju kazenskega pregona in javne varnosti, ki sta v skladu s členom 4(2), tretji stavek, PEU načeloma še naprej v izključni pristojnosti posameznih držav članic, znatno omejen.
- 29 Tudi glede na novejšo sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice (v nadaljevanju: ESČP) se predložitvenemu sodišču nazadnje, šestič, ne zdi jasno, ali je treba navedbe Sodišča v sodbi Tele2 Sverige in Watson ter drugi razumeti kot na države članice naslovljeno prepoved, da uvedbo obveznosti hrambe podatkov o telekomunikacijskem prometu brez razloga oprejo na člen 15(1) Direktive 2002/58.
- 30 ESČP je nazadnje v sodbi z dne 19. junija 2018 odločilo, da so švedski pravni predpisi o množičnem nadzoru čezmejnih podatkov o prometu v skladu s členom 8 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (EKČP). Glede na grožnje, ki naj bi jim bile države trenutno izpostavljene, vključno z globalnim terorizmom in drugimi hudimi kaznivimi dejanji, kot so trgovina s prepovedanimi drogami, trgovina z ljudmi, spolno izkoriščanje otrok in kibernetiski kriminal, in zaradi tehničnega napredka, ki teroristom in kriminalcem olajša, da se izognejo odkritju na internetu, ter nepredvidljivosti poti prenosa elektronskih podatkov, je odločitev, da se uvede sistem množičnega nadzora, da bi se prepoznale do sedaj neznane grožnje nacionalni varnosti, še naprej v polju proste presoje države (ESČP, sodba z dne 19. junija 2018 – št. 35252/08 (ECLI: CE:ECHR:2018:0619JUD003525208), Centrum för Rättvisa/Švedska – točka 112). S tem, ko se ESČP sklicuje na nepredvidljivost poti prenosa elektronskih podatkov in tehnični napredek, ki teroristom in kriminalcem olajša, da se izognejo odkritju na internetu, bolj kot Sodišče Evropske unije poudari poseben potencial nevarnosti, ki je povezan z novimi telekomunikacijskimi sredstvi.
- 31 Predložitveno sodišče se sklicuje na uvodno izjavo 11 Direktive 2002/58 in člen 52(3) Listine, iz katerih izhaja, da bi bilo treba zagotoviti potrebno usklajenost med pravicami iz Listine in ustreznimi pravicami, zagotovljenimi z EKČP, ne da bi to škodilo avtonomiji prava Unije in Sodišča Evropske unije.

- 32 Nazadnje predložitveno sodišče navaja druge postopke predhodnega odločanja, ki še tečejo in v katerih gre za razlago sodbe Tele2 Sverige in Watson ter drugi, torej ali je iz nje mogoče razbrati splošno prepoved hrambe podatkov brez razloga, ki je ni mogoče preseči niti z vidika pomena nevarnosti za javno varnost, proti kateri se je treba boriti, niti v okviru „kompenzacije“ z omejujočimi predpisi o dostopu in visokimi zahtevami po varnosti.
- 33 Navedeni so predlogi za sprejetje predhodne odločbe Investigatory Powers Tribunal – London (Združeno kraljestvo) (C-623/17), predloga za sprejetje predhodne odločbe Conseil d’État (Francija) (C-511/18 in C-512/18) in predlog za sprejetje predhodne odločbe belgijskega ustavnega sodišča (C-520/18).

DELOVNI DOKUMENT